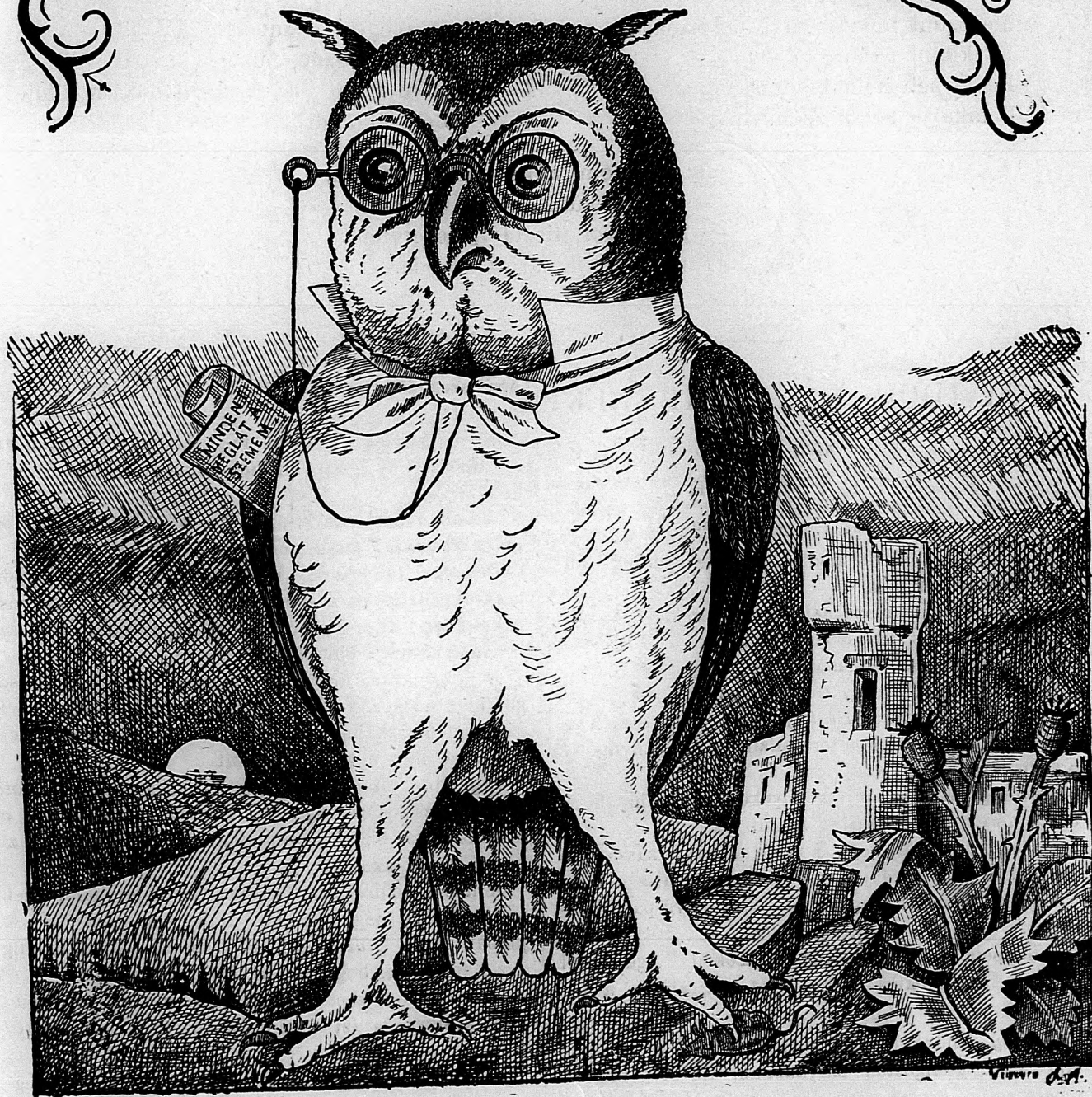

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
 LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	kr.
Fél évre	-----	"
Negyedévre	-----	"

Egyes szám ára 15 kr.

LOVASSY LÁSZLÓ.

Lelke meghalt évekkel előbb,
Most a test is összeroskadott;
A sír kinyilt; rögre rög zuhan,
Némán, szótlán, nyugszik a halott.

Megszünt nemes szive dobbanása
És kihült a lángoló velő;
Égető seb nem kinozza többé,
Betakarja azt a szemfedő.

Küzdelem és nehéz vívódás volt,
Minden napja, minden éjjele;
«Metternichet s morva poroszlókat»,
Látott folyton tévelygő szeme.

Oh megváltó, üdvözítő halál!
Adj neki szép, bűvös álmokat
És te szent föld; szabad hazám földje!
Öleld át a drága csontokat.

Az a halom, a hol most ő pihen,
Legyen nekünk köves Golgotha
S az utókor, tiszta honszerelmet
Tanulni majd járjon el oda.

L. A.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XLII.

H L A T K Y E N D R E.

Mottó: Magasan lobog a zászló.

Forr a világ! Megkezdődtek a korteskedések; feljebb ment a bor ára.

Nagyváradon is mozognak az emberek. *Ullmann* Izidort jobbról is, balról is legyezik; a *Hüllinger* Lipót *Fekete Sassa* tollasodik; a *Czeglédy* Sándor *Zöldfája* kivirul. *Paksy* Gusztáv reggeltől estig fiakkerezik a haza javára, *Hlatky* Endre pedig tiszteletre méltó buzgalommal komfortéblizik kelettől nyugotig, Katonavárostól a lóvásártérig.

Az öreg *Barbócs* örömkönyveket sirna, ha látná ezt a derék, fáradhatatlan férfiut.

De úgy is dukál, hogy ő vigye a nagy zászlót; ő srófolja a párt hordójának öblös csapját, hiszen azért választották meg a nagyváradai szabadelvű párt elnökének.

Különben ezt a tisztességet Tokody Ágostontól szerezte meg öröklés útján; mint a király fia a koronát.

Hlatky Endre a régi magyar világban segédje volt *Tokody* Ágoston bátyánknak. Az öreg nagyon megszerette *Endre* urat. Reá bízta a pincze kulcsát, vele vásároltatta a petrezselymet és a meszet; neki volt kötelessége felügyelni a szőlőmunkásokra, szóval minden bizodalját a fiatal *Hlatkyba* helyezte az öreg *Tokody*.

Hanem az ifju ur megunt a piacra való járást és ott hagyta az öreg princzipálist és más gazdát-

hoz szegődött be bojtárnak, végre pedig a maga ura lett.

Az ügyvédség jól ment neki, bizonyosság reá, hogy az alperesei is hozzá fordultak, ha felperesi rangra emelkedtek.

Azonban nemcsak a jogi dolgokhoz ért ő, hanem igazi *Rotschild*, keresztény kiadásban.

Pénzügyi talentumát méltányolta is a nagyváradai takarékpénztár és a piczulásbank; direktor lett mind a kettőben; a prókátorok pedig megválasztották az ügyvédi kamara elnökének.

A főkamarás ur nem hordja ugyan a hátulsó gombján az arany-kulcsot, hanem azért büszke lehet rá minden fiskális; mert rendben tartja a befőttes üvegeket, meg a kamara actáit.

Legújabb időben felesapott főkortesnek. Nagyon helyesen cselekszi, független ő lefele, felfele, mint a leszakadt gomb; szabad mint a repkedő pacsirta, azt csinál a mit akar.

A házat biztosította tűz ellen, az életét halál ellen és kitűzte a nagy zászlót. Nála senkisésem tiszteli jobban *Tisza Kálmánt*; a perbeszédjeit is mindig azzal fejezi be, hogy: *Éljen Tisza Kálmán!*

Nem félti ő sem a fejét, sem az ablak üvegeit; kiáll a sikra és azt mondja az ügyvédeknek, hogy: utánnam!

A csüggedőket biztatja, lelkesíti; a bátraknak megveregeti a vállát, a rakoncátlanokat rendre utasítja.

Nem is igen merészel senki elszakadni a nyájából; csak *Szokoló* Tamás nem akar puhulni.

Dús László már be lett oltva mameluk himlővel, *Komlósy* Pál bátyánkon is rajta van a kormányparti bilyog; sőt már *Keledy* József a magyar *Mirabeau* is olvad és huzódozik jobbra.

LA.

Hlatky Endre.

Sok embernek feltűnhetett mostanában, hogy *Hlatky* Endre nagyon gyakran jár a *Füchs'*-testvérekhez. Mindenki azt hitte, hogy a szabadelvű párt ujonnan választott elnöke neki adta magát az ivásnak; pedig *Hlatky* Endre csak olyan szelíd, józanéletű ember most is mint ezelőtt, ő csak a haza és a polgártársak érdekében jár a műbor gyárba és mint okos, körültekintő párt-ember beszerzi a választó vizet. Már hónapok óta készül a főkortes erre a lázas munkára.

November elején így szólt a feleségéhez: Kedves lelkem, tépesd ki a tollait annak a harmincz darab libának, mely a ketreczben gágog. A felesége csodálkozva nézett az urára: vajjon mit akar ez az ember; hiszen soha sem érdeklődött eddig a házi szárnyasok iránt; de különben is ki hallott olyat, hogy télire tépjék le az ártatlan gunárokról a meleg gunyát.

Hiába való volt minden ellenvetés, úgy történt a mint az ur parancsolta. Most tudja már mindenki, hogy mire kellett a sok toll?

Jelvény lett azokból, mely mellé zöld levelet tétett és arany betűkkel iratta reá, hogy: éljen *Tisza Kálmán!*

Ezer most a dolga *Hlatky* Endrének azt se tudja, hogy mihez fogjon; szórakozott ember lett belőle; a multkor is megjárta, mert a párt-vacsorán veresbor helyett *tintát* töltött a pohárba és fenéig üritette a mi szeretett képviselőnk egészségére.

De azért ne higye senki, hogy fekete lelkű ember *Hlatky* Endre; őh nem, olyan tiszta, hó-szinű lelkiismerete van neki, mint a menyből lepottyant patyolat fehér gunárnak.

Utóbbi időben sokat beszéltek róla, hogy *Némethy* Károly a szabadelvű-párt volt elnöke haragszik *Hlatkyra*, hogy kibillentette a tisztségből; nohát kérem ez nem úgy van, mert mikor *Némethy* leköszönt a pártelnökségről és «*saját kérelmére*» nyugalmába tették, elment *Hlatky* Endréhez és az emlékkönyvébe a következő verset írta:

Uram öcsém *Hlatky* Endre!
Nem neheztelek én kendre,
Nem biz én,
Legalább majd csendben élek
És te veled nem cserélek
Az idén.

Izé.

Az 5 és 6.

— Tanu vallomás. —

Az *ötödik* és a *hatodik* számú hordár összeveszett. *Gyomros* Péter fiakkeres látta a csatát és kihallgatása alkalmával így vallott:

— Hát kérem alássan, úgy történt a dolog, hogy a 6 képen törölte az 5-öt, az 5 meg a 6-ot; ekkor a 6 kikapott a csizmaszára mellől egy bicskát és el-

szaladt; az 5 utána, mikor utólérte, a rendőr ur is ott termett és összekötözte az 5-tel a 6-ot és mind a tizenegyet bekísérte.

A LIGETBEN.

(RÁTKAY JÓZSEF ELEGIÁIBÓL.)

Jön a felhő és az
És;
Szivem hasítja a
Kés.
Mindenfelé locs és
Pocs
Ugrálok, mint medve
Bocs,
Kilátott ily időt
Már,
Se nem tél ez, se nem
Nyár.
Ma csikorog havaz,
Fagy;
Holnap pedig sár lesz
Nagy.
Ha ez így megy akkor
Rám,
Sirva nézzen minden
Lány;
Mert szivemen rág a
Szú
És sirba visz a nagy
Bú.

ÚJDONSÁGOK.

Személyi hír. Laptársunk a Nagyvárad után közöljük ezt a meglepő hírt szóruul szóra: «Nagyváradnak érdekes vendégei érkeztek: *Homér* és *Fáy* világhírű spiritisták». — Szegény *Homér*; szegény öreg *Fáy András*, tehát spiritusz ivásra adták magukat. Nem csuda, hiszen öreg legények már ők.

Memorandum. Heczpáli *Justh Sándor Bús* Dávid ellen egy röpiratot irt, melynek czime: *Izé*

Udvari ebéd. Hraniczky Károly, a tótok királya tegnap ebédet adott azoknak a kis tót gyermekeknek, a kiket Zemplém megyéből telepítettek ide. A menü ez volt: Krumpli leves; burgonya vastag étel kása auflággal. Krumplis galuska; továbbá sült krumpli hajában. Minden növendék rogyásig jóllakott, végül hazafias, nemzeti dalokat énekeltek és a tót királyt éltetve eloszlottak.

A német császár kiadta parancsba, hogy azok a tiszték, a kik nem tudnak táncolni, ne járjanak bálba. Nálunk is utánozni kellene ezt az üdvös intézkedést.

Szigligeti képe. Az írók és művészek társasága, mivel felozlott a *Szigligeti Ede* arczképét oda ajándékozta a Nemzeti Színháznak; mint értesülünk a nagyvárad Szi szi . . . szi . . . — jaj ne is mondjuk már miféle társaság, mert indít a Nemzeti Színház ellen és minden esetre megszerzi a szép festményt.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi hajdu okoskodásai. —

No a mindenit e mán mégis hornyasztó micsa nagy csikkasztás történt az feővárosba.

Valami *Pijucsics* nevezetű uri firfi könyökig nyult az vertájn kacczába; oszt a mint az ujságok irták hát elzsebelt vagy másfél milijony forintot.

Hát bija szíp summa; de megesik a kicsibe másutt is; hanem nem Nagyváradon; mert itt fil a csikkasztó nipsig Rinylér feőkapitány urtul, a ki hamar nyakon szokta csípni a gonosztévőket.

Hej, de haj azír itt is van elíg baj; van bizony mír mer hogy sok itt az betörís.

Czüksig is van az renydórsigre, azír is czaporított bennünket a város.

Mán fel is eskették az egisz légyiót; *Fassije* tiszteletbéli alkapatány mondta előttünk az formát; mi meg becsülettel rebegettük utána, a mint dukál.

Azután a király Üfelsége tanácsossa nacséságos *Sal* Ferencz ur mütogatta bé az tanács taggyait; hogy megesmérjük a tisztelt urakat, ha icczaka láttyuk őket botorkálni.

Éles tekintettel is szemlélgetém a kipők állását; rájuk tanálnék én korony setítbe is.

Bús urnak vidám ábrázattya van, *Bordé* tésurnak pisze jaz óra, *Rác*z Misu feőjegyzőnek kopott az pennája, *Hegedüs* feőpíztárnoknak erős tekintete van, *Pap* János tanácsos sápat, mint az falevél, *Darvasi* Lajos ur szeplős mint az pujka tojás; egyszóval esmérém én valamennyit; mír mer hogy nagy bennem az belátás; dejazír a tapéntat se hibázik.

Nem bija; hanem azír nyiha-nyiha mégis csak felibred bennem az szigorúság, a mütkor is ugy vágtam hókon a szürke csacsit, hogy abba a nyomba lekonyult a bal füle.

Ugy kell neki, minek rezonérozik!

Mikor én azt mondom hogy toropp, akkor ne menyen senki előttem kaluppba; mír mer hogy min-dennek lelke a rend.

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló *Mustos Istvány* politikai nézetei. —

A mult heti napokban oda kóringyáltam a *Kesely* Miska szomszédal a politikai nyilatkozatok tagosítása czéljából, hát majd megjártuk, mert hogy hideg létezett, oszt egy merő jégcsap lett az bajuszom, a mint oszt le akarok szállani a «Befordulj» csárdánál, hát letörík a fél bajuszom, mer hogy jégből vaut.

Nosza én is manérba jövök, oszt asz mondom, hogy: hajts!

Erre a nyerges lovam bele inditványozza a szekeret a sárba, szerencsére a lógós kiutalványozta, de majd hogy nem oda vesztünk a komámmal.

Hanem hát olyan az a hazaszeretet, ha kívánja az ember az alkotmányos mozgolódást.

Az a fűdolog, hogy piz legyik, minynya jobb szemmel níz olyan jelöltre, a méknek degesz a tárczászata.

En mán csapra ütöttem a nagy nemzeti gömbölyüséget, amékbe az ital áll; hadd hevűjjik a níp, mer infurencziát tanál kapni ebbe a hűvös időbe.

No de se baj, majd megtelik az a hordó, jön az lázadás, és nemzeti feljajdulás, özönlik az áldás.

Hohó!

Nem kell futni, csak okosan kell szitnizni; ezt én mondom: Mustos Istvány.

Magyar dalok német ruhában.

— Németországi hódító körutjában eldalolja: Kotyikleti Csicseryő Vilma műfordító magyar leány. —

Eimentem én a szőlőbe,
Ráhágtam a venyigére;
Venyigéről venyigére,
Fáj a szívem a szókére.

Elmentem én a tanyára,
Ráhágtam a tökindára
Tökindáról tökindára,
Fáj a szívem a barnára.

(Németül.)

Auf den Weinberg zu gelangen,
Bin auf Reben ich gegangen;
Von den Reben zu den Reben,
Liesz mein Hercz die Blonde leben.

Bei dem Häuschen, bei dem blanken
Traf ich lauter Kürbisranken;
Und bei diesen Kürbisranken
That mein Herz zur Schwarzen wanken.

Smüle tanul.

Fijóh! Űrizkhedj az inflojenzától, mert drága az arvasság, meg a zsebkhendő.

The khűjök! Ne khivánd sohase az üreg jánt, meg a rhígi bankót.

Smóhle! A vihlágon a legkhellemesebb mozsika az ezöst tshengés, meg a cshók czophanas.

Űcsém! Rogjad a phort, mikar thánczolsz, nyomjad a krétát, mikar szhámolsz.

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVELEK.

— A SZENT-LÁSZLÓ FÜRDŐBŐL. —

(XXX. CZIKK.)

IX.

Püspökfürdő, a mai napon.

Tisztelt Serkentő ur!

Nagy baj van! E kies gyógyhely lelke, jóltevő szel-
leme *Huncsák* János beteg.

Influenzába esett és trüszköl, mint egy masina.

Szegény *Jancsi* még lázas álmában is reám gondol és folyton azt kiabálja, hogy szavazzak reá *Tisza Kálmánra*. Persze, hogy rászavazok, mégha nem is mondaná.

Jaj csak rám ne jönné a muszka-nátha.

Mostanában bizony magam is gyengélkedem; nyujtózokodom, ásitok, és álmos vagyok; de én nem azért vagyok ilyen bágyadt, mintha beteg lennék, hanem azért; mert délutánonként a saját czikkeimet szoktam elolvasni. Na meg a meleg víztől is elbágyadnak

az idegeim; de most már nincs senki a ki felvillanyozzon, az én egyetlen *Huncsákom* fekszik, a fele-sege pedig borogatja *Jánost*.
Oh Istenem kivel beszélgetek én már most?

Dus László.

NAGYVÁRAD ÉJJEL.

— Szapora Ferencz és Lassú Mátyás városi hajdu eszmecseréi.

Hó meg ájj! Vagy úgy, ni a teinsur a! Hüm, hüm, bizony megviselte a betegség csak a bür van meg az úri csontyán.

Jaj brátom! kivett az rőmet az influenz. Gylázotos nyaja az, üsse meg a stennyila.

Hát uram tán ikább az öregsigtül is van ez a nagy hervadás.

Mifle regsig, szen én még nem gyok totykos; szer-tem a szip jánykat, meg a takros menyecskéket.

Jaj instálom, messze tecczik mán ahho lenni.

Mesz? hogy lennék én mesz; Itt gyok a kronucz-
czán; menny takros ján van itt. Ott van például a
felsőbb ján skola.

Hü hü, uram, ippeg olyan a, mint mikor a csir-
kékre kacsént az öreg izé.

Na brátom, gával én nem vitaszkom, hanem gyek
za, oszt alszom, ga is meny ludni.

Már én instálom, ibren maradok, hogy evvel a re-
borberrel védelmezsem a pógárok pízit meg az illetit,
merhát nem úgy van mán mint vót rigen.

No de menyjünk ledülni a kovács műhely alá.
Jóczkát!

Hasonlókipen kívánom, szerbucz tésur!

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

— Özvegy Etsedy Albert költeménye. —

A RABNŐ.

Három a táncz, esörög a lánccz
Bus kebelből sohaj kél,
Egy szende hölgy áll, mint a tölgy
Birák előtt s roppant fél.
Szép Csicsóné, ki mint hólé
Érttem olvad, érttem ég,
Valami csinyt tett és megint.
Törvény elé vitették.
Ha őt látom, számat tátom,
És sajnálom angyalom,
Szegény kedves hölgy, majd nedves
Börtönben ül tavaszon.
Óh ha tudnám, megváltanám,
De nem lehet; vége van!
S akkor nékem nyáron télen,
Ki csiklandja a nyakam?

A szerkesztő postája.

Es Ernyő. Ugyan, ugyan! Érzékeny
kedélyü ifju, mire való már az a nagy
puska arra a kis verébre? Hát olyan
nagy sérelem az? Csak talán nem kép-
zeli, hogy a szerkesztő saját maga expe-
diálja a lapot; elég, ha maga írja és maga
rajzolja. — Tövis Az utszéli muszka
tövisnek sorát ejtjük a jövő számban. — Cognac. Szomorú
ember ön, nem nekünk való. — Dr B E. (Nagyszalonta).
Szeretjük az olyan doktort, a ki saját maga írja és maga
és maga is beszedi a drága orvosságot. A «BAGOLY» azon-
ban beteg, azért ilyen rövid.

1892

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,
KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,
RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET
FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPÍRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPÍRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD“ NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.

